

ת"פ 16341/05 - מדינת ישראל נגד אימן הוואשלה

בית משפט השלום בבאר שבע

11 דצמבר 2014

ת"פ 16341-05 מדינת ישראל נ' הוואשלה(עוצר)

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה
המאשימה
עירית דרעני ע"י ב"כ עוזר
מדינת ישראל
נ' הוואשלה (עוצר)
הנאשם ע"י ב"כ רינת יהב
נ' הוואשלה ע"ז עוזר

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודהתו בכתב אישום מתוון שאלותם הם עובדותיו:

על פי המתואר באישום הראשון ביום 14.3.27, התפרץ הנאשם עם אחרים, בנסיבות חדא, לרכב מסוג רנו 19 אשר חנה ברח' הבהא סאל' בדימוניה, בכך שבר את חלון הרכב האחורי הקטן וזאת באמצעות פלג, פתח את הדלת ונכנס פנימה. במעמד זה, הניע את הרכב באמצעות חוטי ההנעה, אותן חשף לאחר שבר את הגהה והחל בנסיעה.

על פי המתואר באישום השני, ביום 14.3.28, התפרץ הנאשם לרכב נוסף מסוג פיז'ו 205, אשר חנה ברחוב עזרא ונחמייה בדימוניה, וזאת באותה השיטה כפי המתואר באישום הראשון ושלל אותו שלילת קבוע.

על פי האמור באישום השלישי, ביום 14.3.30, בין השעה 2:30 לשעה 5:30, סייע הנאשם לשניים אחרים להתרפרץ לרכב מסוג סוזוקי ספלאש, אשר חנה ברח' חטיבת הראל בדימוניה, בכך שבעת שהאחרים שברו את חלון הרכב באמצעות שבר פלג פתחו הדלת ונכנסו פנימה, זה שמר במקומו. במעמד זה, סייע הנאשם לאחרים לגנוב מטען הרכב זוג משקפיים שימושיים ומיכשי USB.

על פי האמור באישום ה חמישי, ביום 14.3.30, בין השעה 2:00 לשעה 7:30 סייע הנאשם לאחרים להתרפרץ לרכב מסוג שברולט, בכך שבבזבז שהאחרים נכנסו לרכב באמצעות צור מפתחות אותו גנבו מרכב אחר, עמד ושמר במקומו. במעשהיו אף סייע לאחרים לגנוב מטען הרכב תיק, שלושה ארנקים, 100 ₪ במזומנים ותוויי קניה.

על פי האמור באישום ה שמן, ביום 14.3.30, בין השעות 3:00 לשעה 3:15, סייע הנאשם לאחרים להתרפרץ לרכב

עמוד 1

מסוג מאזהה, ברוח' המכתחש בדימונה, בכר שאחרים שברו את שמשת החלון, פתחו את הדלת ונכנסו פנימה, בעוד הנאשם שמר במקום.

במסגרת ההסדר שבין הצדדים, לא הייתה הסכמה עונשית, ובטרם נשמעו הטיעונים לעונש, נשלח הנאשם לחקירה תסקירותית מטעם שירות המבחן.

תסוקיר שירות מבחן:

מתוך תסוקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם הינו רוחק, בן 21 שטרם מעצרו התגorder עם משפחתו בקצר א-סר סמור לדימונה, למד 10 שנים לימוד, וטרם מעצרו עבד בעבודות מזדמנות. לדבריו הנאשם, עד כיתה ז' היה תלמיד חיווי, והתדרדרות בתפקידו חלה בכינות ח-י, שכלה העדרות מ謝יעורים ועיישן סיגריות. לדבריו, הדבר נבע מחסר בדמות הורית מכובנת כאשר אביו נידון למאסר והוריו נפרדו. הנאשם נשר מהלימודים, ובגיל 16 עבד במפעל רותם ולאחר מכן בעבודות מזדמנות, כאשר בתקופה זו התרועע עם חברה שלולית. בהמשך של דברים נעצר, ונשפט ל-18 חודשים מאסר בפועל בגין עבירות של דרישת נכס באזימום, הסגת גבול וగנבה. עם שחרורו, התקשה במצב העבודה קבועה.

מדובר במקרה של קשיי כלכלי ממשי בבית אמו, לרבות חוסר במוצרים בסיסיים. לדבריו, אמו אינה מקבלת סיוע מרשות הרווחה. הקשר של הנאשם עם אביו רופף, ואילו אמו מגלה אכפתות כלפי ואף מגעה לבקרו בבית הסוהה. אשר למעורבותו של הנאשם בפלילים, הרי שדבריו ביצוע עבירה של דרישת נכס באזימום נעשתה בתקופה בה היה ללא עבודה מסודרת, התחריר לחברה שלולית, אשר ביצעו את העבירה מתוך שעומם. ביחס לעבירה השנייה טען כי אינו זוכר את פרטי האירוע.

אשר לעבירות הנוכחיות - לוקח אחריות על מעשיו, מודה בפרטיו האישום המתוקן, זה מצין כי לאחר שחרורו ממאסר לא הצליח למצוא עבודה, מצבו הכלכלי שלו ושל אמו היה קשה ביותר, חש ללא אונים ולא מוצא. בנסיבות אלו, התפתחה להצטרף לקרוב משפחתו, שותפו לעבירות לעשות "כספי קל", הגם שידע שהדבר לא חוקי. לדבריו, כבר בזמן גניתת הרכב הראשון, ניסה לשכנע את שותפיו להסתפק בפריצה לרכב וחילוף גניבתו, ולאחר שהלחכו עליו אף השתתף עמו בגניתת הרכב. לדבריו, הצטרף אליהם יומם למחמת ביצוע גנבות נוספות, אולם הצליח לשכנע את שותפיו שלא לגונב את הרכב, מתוך רצון להפחית את הנזק וכן בשל חששו מפני מאסר נוספת. מטעמים אלו, אף ניסה להפחית את חלקו ושמר על שותפיו בזמן שהם פרצו לרכבים וגנבו מהם רכוש.

הנאשם הביע רצון לקבל סיוע לרכישת כלים להטמודות חיובית ומקדמת עם חייו, וכיום מבין שעליו לפנות לעזרה בצד' להימנע מחשורה על עבירותו.

שירות המבחן התרשם, כי מדובר בצעיר בעל יכולת קוגניטיבית ורבלית טובה, וכי מגיל צעיר מתמודד עם חייו ללא תמיכה מצד הוריו. לנאשם תסכול מגיל צעיר נוכח הקשי שלא לקבל את תפקוד האח הבוגר והמסיע ליתר משפחתו, ולהחסכיםמצא מענה בחברה שלולית. שירות מבחן מתרשם מהഫחתת חלקו של הנאשם והשלכת אחראיות על גורמים חיצוניים כלוחץ חברתי וככלכלי, וקיים בהתగוננות פנימית על המנייעים למשעו, ובשל כל אלה, בצד היסטוריה עברינית

בביצוע העבירות הנוכחות כ-3 חודשים בלבד לאחר שחרורו מהמאסר, ישנו סיכון לעבריינות חוזרת.

לצד זאת, ובשונה מהערכת השירות המבחן לפני שנה וחצי, הנאשם לוקח מעט יותר אחריות על מצבו, וambilע נוכנות ראשונית לקבל סיוע מגורמי הטיפול. בשל אלה, ישנם גורמי סיכון ראשוניים לשיקום, אם כי גם ביום הנאשם מתבקש לבחון חלקו בוגר לאלמנטים מכשיילים ולא קיימת בשלוות טיפולית מספקת שתצדיק המלצה בהתאם. השירות המבחן ממליץ בסופם של דברים, כי נוכח הקושי של הנאשם למצוא פתרונות חוקיים למצבו האישית, בשים לב לחזרתו לביצוע העבירות זמן קצר לאחר שחרורו, יש צורך בהטלה מאסר מוחשי שיגביר לו את חומרת מעשיו. מאסר זה אליבא שירות מבחן מן הראי שהוא קצר, בשים לב ל吉利ו, השינוי בעמדותיו, הצורך לסייע למשפחתו והחשש להשתתת דפוזים עבריניים.

טייעוי הצדדים:

במהלך הדיון שנערך בפניי ביום 26.11.14, הפנתה ב"כ המأشימה לחומרת מעשיו של הנאשם, ולפגיעה בערכיהם המוגנים, ובכללם הפגיעה ברכושו, בטחונו ופרטיוותו של אדם. זו הפנתה לקלות היחסית בביצוע העבירות והקושי בלכידת העבריניים, ומכאן הצורך בענישה מرتעיתה. זו הפנתה לריבוי העבירות, לביצוע בצוותא חדא, התכונן המוקדם והចורך של האינטראסים האישיים לסתור אל מול האינטראס ההגנה על בטחון הציבור. ביחס לאים הראשון והשני, עתירה למתחם עונש הנע בין 12 ל-18 חודשים מאסר בפועל לכל אישום. ביחס לאים השלישי והчетני, מתחם עונש בין 4 ל-8 חודשים מאסר בפועל, וביחס לאים השמיני, מתחם הנע בין 6 חודשים ל-6 חודשים מאסר בפועל. בקביעת עונשו של הנאשם בגין המתחם, הפנתה לעברו הפלילי, לעובדה כי הנאשם מבצע המיחס לו פרק זמן קצר לאחר שחרורו, וחיף העובדה שריחף מעלה ראשו מאסר מותנה בן 6 חודשים. זו מפנה לסיכון הנש��ן מן הנאשם, גם אליבא שירות מבחן, אולם בשונה מהמלצתו הסופית, סבורה כי יש מקום במאסר ממושך שייתן ביטוי הולם למכלול מעשיו של הנאשם.

ב"כ הנאשם מנגד, סבורה כי יש מקום לאמץ את המלצה השירות מבחן ולהסתפק בעונש מאסר קצר. זו מפנה לתיקון המשמעותי שנעשה בכתב האישום, כאשר נמחקו ממנו ארבעה איסומים מלאים, וכך גם יתרת האיסומים תוקנו באופן ממשמעותי. הנאשם הודה, חסר זמן שיפוטי יקר, יש בהזדהה זו משום נטילת אחוריות, דבר אשר עליה בקינה אחד עם האמור בתסkieר. גם ביחס לאים שנותרו, יש לבדוק את עניינו של הנאשם אל מול עניין שותפי, בשים לב לחילוקו הפיזי של הנאשם בנסיבות המפורטים בכתב האישום.

מעבר לכך, עתירה מבית משפט לראות מכלול מעשיו של הנאשם כאירוע אחד. זו הפנתה להצעת החוק ולדינמי ועדת חוק חוכה ומשפט, אשר דנה בהצעת החוק בנושא הבנית שיקול הדעת. לדבריה, כבר בעת ניסוח החוק עללה הקושי המשמשי בקביעת מסכת אירועים כאירוע עברייני אחד או מספר אירועים לגבייהם יקבעו מתחמים שונים, ולא בכך בסופם של דברים, שיקול הדעת נותר בידי של בית המשפט. בנסיבות תיק זה, נוכח כך שמדובר באותו עבירות, נוכח תפקידו זהה של הנאשם, נוכח הקרבה בזמן ובמקום, יש מקום לקבוע מתחם עונש אחד. מעבר לכך, מדובר בבגיר צער, ומכאן יש להחיל את ההתייחסות העונשית המתבקשת כפי שהדבר מצא ביטוי בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל, תוך מתן עדיפות לשיקולי שיקום. בהקשר לכך, הפנתה לשינוי של בעמדותיו של הנאשם, והນזקקות הטיפולית אותה הוא מביע. הנאשם מצדיו פירט מעט על בני משפחתו, והביע צער על מעשיו, הן ההגנה והן התביעה הגישו לבית משפט עתירה התומכת בעמדות העונשיות.

דין והכרעה:

בטרם נכנס לגוף של דברים, יוקדם ויווער כי מותב זה נדרש לעניין שותפו של הנאשם למשעים המינויים לנאים שבפניו. המדובר במוחמד אלהשאלה, שעונשו נגזר ל-34 חודשים מאסר בפועל, במסגרת ת"פ 14-05-11244. הויל מדבר באותו אירועים עבריניים ממש, הרי שרבים מאמירות בית משפט ביחס למוחמד אלהשאלה, תקפות גם לנאים שבפניו. הדבר עשה כਮובן בהתאם המתבקש בשם לב חלקו של הנאשם ומספר העבירות המינויים לו, וכך גם בשם לב ליתר המאפיינים הקשורים לקביעת עונשו של הנאשם בגדרי המתחמים אותו אקבע.

כאשר אין המדובר בעבירה יחידה, בשלב הראשוני, על בית המשפט לקבוע האם מדובר באירוע אחד או בכמה אירועים נפרדים. באת כוח הנאשם כאמור אף הקדישה לכך חלק ניכר בטיעוניה וזאת על מנת שתיטת בית המשפט יראה את כל מעשיו של הנאשם כאירוע עבריני יחיד. עונינו, מצאתי כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לגבי כל אישום ואישום.

בהקשר לכך, הרי שהמתואר באישום הראשון בוצע ביום 27.3.14, ואילו המתואר באישום השני מבוצע ביום 28.3.14 ובמקום גיאוגרפי אחר. גם אם מבחינת חלונות הזמן המפורטים בכתב האישום הנאים ביצע את האישומים 1 ו-2 בראוף באותו לילה שבין 27.3.14 - 28.3.14, הרי שהותרתו של רכב הרנו באזור ערערה וחזרה לעיר דימונה לצורך גניבת רכב נוספת די בה כדי לקבוע מתחם נפרד. כך גם יושם לב לדברי הנאשם בתסוקיר שירות המבחן, בדבר התהילה הנפשי שעבר בין ביצוע מעשה אחד לשנהו, אשר בסופו חרף חיבוטים, בחר להציגו להמשך העשייה העברינית.

אכן, אישומים מס' 3, 5 ו-8 (כפי מספורם בכתב האישום המתוקן), בוצעו כולם באותו לילה. יחד עם זאת, הרי שעובר לכל אחת ואחת מן ההתפרצויות לרכבים השונים, ערך הנאשם יחד עם שותפיו את שיקולי העלות וההועלט, ובחר לנוהג כפי שמתואר בכתב האישום. המדובר בקורבנות שונים, ובחלקם של המקרים מדובר ברחובות שונות אלה מלאה. עונינו זה אפנה לרע"פ 13/4522 נימר נעיסי נ' מדינת ישראל (16.7.13) אשר בו מדובר על פגיעה בمزיד בשלושה מצמיגי שלוש מכוניות שעמדו בסמיכות אחת לשניה. ברע"פ זה מתיחס בית המשפט העליון לקביעת בית המשפט המחויז שהפרק את החלטת בית משפט השלום, בה נקבע כי מדובר במעשה אחד. במקורה זה בית המשפט המחויז פסק כי: "אַף אִם ניתן משקל מֵה לְכָךְ שַׁה עֲבִירֹת נִעְבַּרׂוּ בְּרָאָפָּה, בָּאוֹתָה לִילָּה וּבָאוֹתָה מִקּוֹם, אִין לְרֹאֹת בָּהּ מַעַשָּׂה אֶחָד שָׁכָן מִדּוֹבָר בְּפָעוֹלָה מִכְהָנָת נִזְקָה, לְכָל מִכְוָנִית בְּפָנָי עַצְמָה".

על פי סעיף 4ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מbijouter העבירה, במידה הפגעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בbijouter העבירה".

בעבירות בכגן דא פגע הנאשם בערכיהם החברתיים של ביתחון הציבור וקנינו. על הפגעה שעבירות אלו יוצרות ראה התייחסותו של כב' השופט רובינשטיין ברע"פ 10/7890 לאייך מליטאת נ' מדינת ישראל (1.11.2010):

"אין צורך להזכיר מלים על מפח הנוש של אדם היוצא מביתו ומגלה כי רכבו, רכוש יקר ובעל חשיבות רבה מכל בחינה, איינו עוד. לכך מצטרף הנזק הכלכלי במוגל רחוב יותר, במונחי המשק. הרוצה להנות בזדון

מעمل הזרת ולשלוח יד ברכוש שלא הוא צבר, ראוי לענישה חמירה..."

בדומה יפים בהקשר זה דברים שנכתבו בע"פ 11194/11 אבו סבית נ' מדינת ישראל :

"למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם עוקרה מושרש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפכה לעשר שנים; היא ממשיכה לנוגס ברכושים של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתים המשפט הדינומים בראשיה חמירה של העבירות הכרוכות בכך".

אמירות אלו של בית המשפט העליון עוסקות בקנה אחד עם עמדת המחוקק אשר בחר ליחד לעבירות שעוניין גניבת רכב, חבלה במכשיר והתרפות לרכב, פרק ספציפי - סימן ה 1 לפרק י"א - לחוק העונשין. חיקוק זה, שבסדו גם החמרה העונשית נעשה על רקע הנפוצות של עבירות רכב ועל רקע הנזק הרב שעבירות אלה גורמות לציבור. לא בכך העמיד המחוקק את העבירה של חבלה במכשיר כעבור פשע וקצב לצדיה עונש של 5 שנות מאסר, ועבורת גניבת הרכב העומדה כעבורת פשע שהעונש שנקבע לצדיה הינו 7 שנות מאסר. יותר כי לדאבון הלב עבורות הרכב נפוצות בקרב בני שכבת גילו של הנאשם וധינו צעירים.

אשר למדייניות הענישה הנוהגת בעבירותה בהן הורשע הנאשם שבדומה לעבירות רבות בקודקס הפלילי ניתן למצוא קשת רחבה ביותר של עונשים, החל מעונשים צופי פני עתיד וכלה בעונשי מאסר המגיעים לכדי מספר שנים. יחד עם זאת, בגדירי ה"שדרה המרכזית" הנוהגת בעבירותה בהן הורשע, הרי שעל דרך הכלל בגין גניבת הרכב נגזרים עונשים הנעים בין 10 חודשים מאסר ועד לשנתיים מאסר בפועל. ביחס לעבירות של התפרצות וגניבה מרכיב העונשים יכול וינוועו בין מספר חודשים של עבודות שירות ועד שנת מאסר. ביחס לעבירה של חבלה במכשיר ברכב וגניבתו, העונשים נעים בין מאסרים מותניים לבין שישה חודשים מאסר בפועל.

כך, בין היתר, ביחס לעבירות של התפרצות וגניבה מרכיב, רע"פ 11/6257 בדר נ' מדינת ישראל, רע"פ 12/780 זיתון נ' מדינת ישראל, רע"פ 11/1200 יעקובוב נ' מדינת ישראל, רע"פ 4329/02 כהן נ' מדינת ישראל, רע"פ 12/5313 שוקי נ' מדינת ישראל, וכן רע"פ 7949/04 קרמנצקי נ' מדינת ישראל. ביחס לעבירות של גניבת הרכב, ר' עפ"ג 13591-01-12, ת"פ 42501-03-14, יחד עם עפ"ג 26409-12-12, עפ"ג 2614-01-13, ר' עפ"ג 13-12-01, ר' עפ"ג 14-03-01.

את הדברים שנאמרו ביחס למוחמד אלהוולה, כך גם יש לומר בעניינו של הנאשם שבעפני, היינו את הפגיעה של הנאשם בערכיים המוגנים אין ללמידה אף מחלוקת בכל כתוב אישום בנפרד אלא מכלול ומהתמונה המצטירת מצירוף כלל האישומים בהם הורשע, והפגיעה הקשה הנלוות להם ברכוש הציבור ובתחות הביטחון שלו.

אשר לaiושם הראשון, יש ליתן הדעת כי הנאשם מבצע את המיויחס לו בצוותא חדא עם אחרים. הכוונה לרכב הינה "אלימה", באמצעות שבירת חלון הרכב האחורי. חלקו של הנאשם באישום זה ממשמעותי וזהה לזה המיויחס למוחמד. במצב דברים זה, ובשעה שלא הובאו ראיות ע"י מי מהצדדים לסתור, לא מצאתי לקבוע כי חלקו של הנאשם קטן יותר

מחלקם של האחרים. כך גם יzion, כי מעקב מערךת ההנעה של הרכב ע"י שבירת חובק ההגה וחיבורם של חוטים שונים, אינה דבר המצו依 בידיעתו של כל הדעת, ומאפיינת עבריין רכוש מקצועים.

אשר לאיושם השני, הרי שמדובר בתפרצות לרכב וגניבתו, לכל היותר 22 שעות לאחר המתואר באישום הראשון. גם במקרה זה מדובר בכניסה אלימה לרכב על-ידי שבר חלון הרכב האחורי. על-פי המתואר באישום זה, הנאשם מופיע בצוותא חדא בשעת לילה פעם נוספת לעיר דימונה, וכאמור גונב את הרכב. ההגעה החזרת בתוך פרק זמן קצר לעיר דימונה לצורך גניבת רכב נוסף, מלבד על רציביזם, "עיסוק" בעבירות רכוש ובזודאי שאין לומר שמדובר בנסיבות חד פעמיות או אבדן שיקול דעת רגעי.

יווער, כי גם ביחס לאיושם זה, ישנה אנומליה מסויימת וזאת בשים לב לכך, שבעוד שלנאים שבפניו מיוחסת לו התפרצויות בצוותא חדא עם מוחמד אלהוולה, הרי שיעין בכתב אישום שיוחס למוחמד מלמד, כי לה האחרון לא יוכסה עבירה של התפרצויות בצוותא חדא, גם שמדובר בכתב אישום זהה לחלוtin בעובdotיו.

אשר ליתרת האישומים, אלו מבוצעים בצוותא חדא עם שותפיו של הנאשם באותו "לילה לא שקט",ليل ה-14.3.30. הנאשם ושותפיו עוברים לרכב, מתפרצים לתוכו ולוקחים מכל הבא ליד.

בכל אחד מהאישומים - השלישי, החמישי והשישי, מיוחס לנายน סיווע לשותפיו אשר התפרצו לרכבים, כאשר לאיושמים השלישי והחמישי נלווה גם עבירה של גניבת רכוש מתוך אותם רכבים. כפי שצווין עובר לכל אחד מהתפרצויות האמורות, יכול היה הנאשם להימלך בדעתו, ולהימנע ממגוונות נוספות בפלילים, אולם זה כאמור נטל חלק בביצוע העשייה עברינית, ע"י כך ששמר על שותפיו בעת שאלה התפרצויות לרכבים.

עצמ הביצוע בצוותא חדא הוא לכשעצמו מצדיק החמרה. הביצוע בצוותא חדא מקל על ביצוע עבירות רכוש ומקשה על תפיסתם של הנאים, בשים לב לכך, שתפקידו של הנאשם היה לשמר מפני הגעת אחרים. מיוחסת לנายน עבירה של סיווע לפריצה וסיווע לגנבה. כיצד, העונש בגין עבירת הסיווע הינו מחcit מעונש המקסימלי, וכן נגזרת מכך יקבעו המתמחים בהתאם. ודוק, . גם אם מעשיו של הנאשם לא הגיעו לכך ביצוע בצוותא זאת בשים לב להלכות הנוגעות כפי שנקבעו, בין היתר, בע"פ 10-2247 שלום ימין, דנ"פ 1294/96 בעניין משולם וכן ע"פ 07-2103 (והדבר אינו נקי מספקות), הרי שמדובר בסיווע ממשועות שיש בו להקל באופן רב על קידום העלילה הפלילית.

הנזק שנגרם למתלוננים השונים הינו נזק רכושי ממוני בלבד, אולם כידוע, עבירות רכוש, לא כל שכן עבירות של גניבת רכב, יכול ותדרדרנה לכדי אלימות של ממש, הינה וכי מבעלי כל הרכב יתקלו בנายน ושותפיו וינטו לסקל את ביזות רכושים או למנוע את הימלטות מהמקום.

כפי שצווין בתחילת ראש פרק זה, אין להתעלם מהפגיעה המצתברת בתחשות הביטחון של הציבור אשר מתעורר לגלות يوم לאחר יום שנגנובו כל רכב ממוקם מגוריו, או כי במשך לילה אחד נפרצו ונבזו שורה ארוכה של כל רכב.

הנאשם טוען, כי ביצע את המីוחס לו מثار מצוקה כלכלית, לנוכח הקושי שלו לסייע לאמו ולמשפחהו. יש במניע זה כדי לאבחן את מעשיו של הנאשם לקולא, אל מול אלו אשר מבצעים עבירות רכוש מثار ננתנות גרידא, ורצון לציבור רכוש רב על חשבו הזרלת, אם כי בוודאי שאין בכך כדי להצדיקם, בפרט כאשר להתרשות שירות מבחן אמירות אלו מצדינו של הנאשם נועד להפחית את אחוריותו במីוחס לו, ולהעבירם לגורם שאינו תלוי בו.

מכל המקובל לעיל הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בין האישום הראשון והשני (פריצה לרכב וגניבת רכב) נע בין 10 לBIN 18 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בין האישומים השלישי והחמישי (סיווע לפריצה לרכב וגניבה מרכיב) נע בין 6 חודשים מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין האישום השישי (סיווע פריצה לרכב וגניבה מרכיב) נע בין 6 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של הנאשם בגדיר המתחם ולקולא, יש ליתן הדעת להודאותו של הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטו יקר. הדברים מקבלים כאמור משנה תוקף נכון ריבוי האישומים ועדי התביעה. יש בהודאה זו משום הבעת חרטה ונטילת אחוריות כפי שהדבר מוצא ביטוי גם בתסaurus מאת שירות המבחן.

למעצרו ולמאסרו של הנאשם השפעה על משפחתו נכון הידרלה של דמות אב והמצב הכללי הקשה. יחד עם זאת, השפעה זו תהיה מתונה נכון לכך מימלא שהוא במאסר ממושך בטרם הסתברותו הנווכה ונוכחה העבודה שהה לא החזיק עבודה קבועה בטרם מעצרו שבאמצעותה סיע לאימו. הנאשם צער בגיל ונמנה על "אוכלוסיות "הברגירים צעירים" כפי ההתייחסות אליה בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל.

מנגד ולחומרה, יש ליתן הדעת לעובודה שאין זו הסתברותו הראשונה בפליליים. הנאשם הורשע ביום 17.3.13 במסגרת ת.פ. 12-06-29897 (מחוזי ב"ש) בעבירות של דרישת נכס באזימים, הסגת גובל פלילית וגניבה. עיון בכתב האישום בו הורשע הנאשם מלמד כי הנאשם באותו תיק ייחד עם שלושה נטפלו לקטין דרשו ממנו באזימים את הרכוש שנשא על גופו ובמהמשך הנאים אף הכה אותו. בגין הרשעתו נגזרו על הנאשם 18 חודשים מאסר בפועל וכן מאסר מותנה בן 6 חודשים שהנו בר הפעלה בעניינו. ריצו מאסר ממושך בן שנה וחצי יש בו להקנות את הטענה בדבר השפעת המאסר על אימוץ של דפוס הנהגות עבריים ובודאי שיש לאבחן את עניינו מאותם צעירים בגירים שמעולם לא היו אחורי סORG ובריח על כל המשתמע מכך.

הנאשם מבצע את המីוחס לו תקופה קצרה לאחר שהשתחרר ממאסרו וחurf קיומו של מאסר מותנה המרחק מעל ראשו. לא בכך, בשל כך ובשל השלכת המניעים למשעו על גורמי שליטה חיצוניים, סבור שירות המבחן כי נערך מן הנאשם סיכון להישנות הנהגות עברינית בעתיד.

אשר לשיקולי שיקום, אכן הנאשם מביע קיומ תובנות משמעותיות יותר ביחס לחקקו ולאחריותו ביצוע המעשים וכן גם מבין את הצורך להיעזר בגורמי הטיפול.ברי כי אין לראות בכך היליך שיקומי המצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם אולם ינתן לכך משקל מה בגדדי המתחם.

אשר למאסר המותנה, הרי דרך הכלל היא שיש להורות על הפעלתם של מאסרים מותנים במצבר לכל עונש אחר. בצד האמור, מצאתי ליתן ביטוי להודאותו של הנאשם גם בחיפוי מסוימת של המאסר המותנה ولو לפנים מסורת הדין.

בהתאם להוראת סעיף 40(ב) רשיי בית המשפט, לאחר שהרשיע נאשם בכמה עבירות המהוות כמה איורים, לגוזר עונש נפרד לכל איור או עונש כולל לכל האירורים. בעניינו מצאתי לגוזר עונש כולל למכלול האירורים. בכך ינתן ביטוי לקרבתם של האירורים בזמן ובמקום וליתר הפרמטרים שבгинם עטרה בא-כוח הנאשם לקבוע מתחם עונש כולל למכלול העבירות בעבירות בהן הורשע הנאשם.

על דרך הכלל יש מקום גם להטלתם של עצומים כלכליים משמעותיים. יחד עם זאת, בשים לב למצבו הכלכלי הקשה של הנאשם כפי המפורט בתסקיר ובשים לב לארכו של המאסר שאגוזר על הנאשם בתיק זה מצאתי כי להימנע מהטלת קנס ופיצוי אשר בהכרח יביאו להארכת מאסרו

סוף דבר, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 21 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 26.4.14.
- ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים מת.פ 29897-06-12 כל שלושה חודשים יהיו בחופף לעונש המאסר עליו הורתי בסעיף א' לעיל ושלושה חודשים במצבר. סך הכל יהיה על הנאשם לרוץ 24 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסווג עון.
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי מיום שחרורו שלא יעבור עבירות רכוש מסווג פשוט.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחויז.

ניתנה והודעה היום י"ט כסלו תשע"ה, 11/12/2014 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט

